

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P. P., narozený dne X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Vespalcem,
sídlem Na Jíkalce 1097/13, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 4. 3. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 146,- Kč k rukám právního zástupce, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 4. 3. 2021 žalovaná zamítla žádost žalobci o invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž

dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 15 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž poukázal na nesprávné a neúplné zjištění svého zdravotního stavu. Žalobce trpí omezením hybnosti levé ruky v rozsahu 70 %. Nedokáže proto vykonávat stavební práce, výškové práce ani elektropráce. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položku 3b (Ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech, středně těžké omezené hybnosti) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–25 %. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení dolní hranici uvedeného rozmezí, tedy 15 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou. Namítl, že nebyl přizván na prohlídku k posudkovému lékaři, který tak žalobce posoudil jen na základě písemných podkladů. Žalobce trpí poraněním levého ramene po pádu ze žebříku. Postiženou končetinu není s to plně ovládat ani zvednout. Nemůže se věnovat plnohodnotně své původní profesi elektrikáře. Znevýhodněn je též ve výběrových řízeních ve stavebnictví, a proto žalobci klesly příjmy o třetinu. Navzdory rehabilitaci žalobce nezvládá pracovat déle než 3-4 hodiny denně. Závěrem žaloby navrhl své osobní vyšetření posudkovým lékařem.
4. Žalovaná ve vyjádření odkázala především na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. Klíčový lékařský posudek ve věci podle žalované splnil požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, přičemž se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise

Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. primárně pokročilý funkční deficit v postiženém rameni. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–25 %. Horní hranici posudková komise zvolila právě s přihlédnutím k pokročilosti funkčního deficitu v rameni. Vzhledem k vlivu postižení na možnosti žalobce využívat dosaženou kvalifikaci, tedy při zohlednění dělnické profese žalobcovy, posudková komise navýšila hodnotu stran poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 %, a to podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Celkový pokles pracovní schopnosti činí tak 35 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila den ortopedického vyšetření žalobce MUDr. Š. V., konkrétně datum 27. 4. 2021.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce spojené s manipulací těžkými břemeny a nadměrnou zátěží horních končetin. Schopen vždy práce lehké respektující jeho omezení. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli. Žalobce se jednání posudkové komise zúčastnil. Navíc byl ortopedem v posudkové komisi vyšetřen. Výsledky tohoto vyšetření patřily ke klíčovým podkladům posudkové komise ve věci. A zároveň též odtud pramenila rozdílná hodnocení co do poklesu pracovní schopnosti žalobce mezi posudkovou komisí a lékaři žalované, kteří žalobce osobně neprohlédli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil

pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 27. 4. 2021 a nadále trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč za dva úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a podání ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. prosince 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně